

Albayrak

het COA op basis van de geprognosticeerde cijfers gaan plannen om over voldoende huisvesting te beschikken? Wanneer is het COA vastgelopen? Op dat punt is er veel ruis.

Staatssecretaris **Albayrak**: Op die laatste feitelijke vraag moeten wij op een later moment misschien terugkomen. Wij hebben het niet over de instroomprognoses van asielzoekers, dat wil zeggen de 16.000 van vorig jaar, maar over de prognoses van het COA: wat hebben wij nodig en wat moet op welke termijn worden vervangen? Ik zal u niet vermoeien met de lijstjes die ik heb, maar ik heb een lijst met alle locaties die in 2009 dichtgaan. Daar tegenover heb ik helaas een veel te kort lijstje met locaties die open gaan, ter vervanging van de locaties die dichtgaan. Dat heeft nog niets te maken met een hogere instroom van asielzoekers. Het zijn één op één plekken die vervangen moeten worden, omdat zij gesloten worden. Ik hoop dat die laatste lijst langer wordt, mede door de inspanningen van het COA. Tussen de uitspraken van de directeur van het COA en die van mij zit geen licht. Wij hebben wel een structurele discussie met het COA over de vraag hoe je op de langere termijn kunt voorkomen dat dit soort fluctuaties in instroom, nu eens hoger, dan weer lager, het COA confronteert met noodcapaciteit die men uit de grond moet stampen en waarvoor het de gemeente op korte termijn met korte procedures nodig heeft. Dat is de bufferdiscussie, die vooral ook een financiële discussie is. Ik voorzie dat wij met de maatregelen die ik heb genomen in de vorm van de asielbrief en alles wat daarin ook aan financiële middelen is bijgekomen, voor een belangrijk deel die bufferdiscussie "gecoverd" hebben. Wij blijven met het COA in discussie over de vraag of een wij een grotere buffer nodig hebben en of die gerealiseerd kan worden. Als er krimp is, zitten wij natuurlijk wel opeens met een groot aantal opvangplekken, die bakken vol geld kosten. Ik vind het een verantwoordelijkheid van mij om de kosten van de opvang ook op de lange termijn binnen de perken te houden.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Voorzitter. Ik heb een kleine bewering van een slaaplidje voor deze staatssecretaris: "Slaap, staatssecretaris, slaap, met af en toe een gaap. En blijf toch lekker dromen, de gelukzoekers blijven vanzelf wel binnenkomen. Slaap, staatssecretaris, slaap."

Ik heb hier een citaat van de woordvoerder van het COA. Hij zegt dit: "Wij hebben echter wel een nijpend kortetermijnprobleem. De instroom schommelt steeds harder en loopt steeds verder uit de pas met de prognoses. Wij hebben, om kosten te besparen, geen overcapaciteit." Het COA is dus ongelooflijk geschrokken van de vergrote instroom, en heeft ten tweede helemaal geen buffer. Klopt dat?

Staatssecretaris **Albayrak**: De COA-woordvoerder spreekt over de prognoses van het COA zelf. Als u het citaat goed leest – u bent een ingewijde, dus u weet precies wat die man daar zegt – dan weet u dat dit de prognoses zijn van het COA die te maken met vragen als: wat is de instroom, hoeveel gaan er weg en hoeveel moeten wij vervangen? Dat heb ik u uitgebreid staan vertellen.

De heer **Dibi** (GroenLinks): Voorzitter. Ik wil het eerst hebben over wat de staatssecretaris paviljoenen noemt,

terwijl andere mensen, die er dichter op zitten, het over tenten hebben. Kan de staatssecretaris de Kamer informeren over wat die paviljoenen nu precies zijn en aan welke normen zij moeten voldoen? Mijn tweede vraag betreft een argument dat de staatssecretaris inbracht en waar ik wel van schrok, namelijk dat gemeentebestuurders terughoudend zijn in het zorgen voor tijdelijke opvang en in het afsluiten van tijdelijke contracten, omdat er gemeenteraadsverkiezingen aan zitten te komen. Gaat de staatssecretaris onmiddellijk met die gemeentebestuurders om de tafel zitten om hun duidelijk te maken dat dit niet aan de orde kan zijn? En wil zij daar de Kamer dan over informeren?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik sta in 's lands plenaire vergaderzaal ten overstaan van al die lokale bestuurders en doe een beroep op ze om maximaal mee te werken, ook aan de tijdelijke opvang van asielzoekers. Tegelijkertijd acht ik die paviljoens meer dan acceptabel. Ook gemeenten en de gemeentelijke inspectie zeggen: zij voldoen aan alle normen. Ik wil eens en voor altijd het beeld weg hebben dat het zou gaan om tenten in velden. De benodigde capaciteit moet nu snel gerealiseerd worden. Wij hebben in Gilze een paviljoen met 250 plekken. De bestuurlijke gesprekken tussen gemeenten en het COA gaan door. Ik hoop dat er akkoorden gesloten kunnen worden, zodat als er meer capaciteit nodig blijkt te zijn op COA-locaties, die ook snel gerealiseerd kan worden. Het voordeel van de paviljoens is dat zij er binnen twee weken staan. Zolang wij dat met zijn allen een acceptabele vorm vinden van mensen opvangen, is het eigenlijk ook alleen maar een creatieve gedachte om het zo te doen.

De heer Dibi vraagt mij of ik de normen kan benoemen. Die kan ik u geven, maar misschien – ik herhaal dat – is het veel beter als u daar gewoon een keer zelf gaat kijken, wellicht als vaste Kamercommissie.

Vragen van het lid Leijten aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het bericht dat de klassenzorg terug is**.

De **voorzitter**: Gezien de tijd stel ik voor dat mevrouw Leijten haar vragen nog stelt, maar dat er vanuit de Kamer geen vervolgvragen meer worden gesteld.

Mevrouw Van Miltenburg heeft een opmerking?

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Voorzitter. Ik heb een punt van orde. Dit is de tweede of zelfs de derde keer achter elkaar dat een punt van volksgezondheid als nummer vier geagendeerd staat in het vragenuur en dat de Kamer geen mogelijkheid krijgt om aanvullende vragen te stellen. Ik snap dat u daar nu niets aan kunt doen, maar ik wil wel graag dat u daar met uw collega-voorzitters en liefst ook met de echte Kamervoorzitter over spreekt, want ik vind dit geen goede gang van zaken.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. Ik sluit ook niet uit dat wij een debat zullen aanvragen wanneer de beantwoording onvoldoende is.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Leijten.

□

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. De uitholling van de ouderenzorg is compleet, want de klassenzorg is weer terug. Verzorg- en verpleeghuizen vragen geld voor heel normale dingen. Naast de verzorging van het lijf is er weinig geld over. Nu wordt er dus extra geld gevraagd voor een keer lekker eten, voor een toetje, voor fruit, voor een keer extra douchen als dat nodig is of voor naar buiten gaan met stralend weer. Zelfs wordt er geld gevraagd voor toiletpapier. Het is allemaal mogelijk. De dikte van de portemonnee gaat dus bepalen hoe de zorg eruit ziet. Geen geld, pech gehad. Dit is tweedeling en de SP wil hiervan af. Deze ouderen hebben na de oorlog ons land opgebouwd en welvarend gemaakt. Zij hebben hard gewerkt voor goed onderwijs en goede zorg. Deze ouderen mogen nu gaan bijbetalen voor de douche.

Wat nu zorg is en wat luxe, is een discussie die deze staatssecretaris al tijden uit de weg gaat. Dus ik vraag ons land opgevoerd en welvarend gemaakt. Zij hebben hard gewerkt voor goed onderwijs en goede zorg. Deze ouderen mogen nu gaan bijbetalen voor de douche. Wat nu zorg is en wat luxe, is een discussie die deze staatssecretaris al tijden uit de weg gaat. Dus ik vraag ons land opgevoerd en welvarend gemaakt. Zij hebben hard gewerkt voor goed onderwijs en goede zorg. Deze ouderen mogen nu gaan bijbetalen voor de douche. Of vindt zij het wel prima dat er klassenzorg ontstaat?

□

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Misschien is het goed om allereerst te memoreren dat de zogenaamde pluspakketten waar mevrouw Leijten het over heeft, niet nieuw zijn. Pakketten om iets extra's te doen, zijn er al lang in de zorg. Ze zijn er al zo'n 12 à 15 jaar. Soms gelden zij voor alle bewoners. Dan zou je kunnen zeggen dat iedereen een bijdrage levert om iets extra's te kunnen doen, bijvoorbeeld een paar keer per jaar een uitje, of 's avonds wijn kunnen drinken bij het eten. Soms kan het ook gaan om een extra service op maat voor individuele bewoners, bijvoorbeeld als mensen naar de schoonheidsspecialiste of naar de kapper willen of als zij de administratie willen laten doen. Dat is individueel. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Ik zou dat ook geen tweedeling of klassenzorg willen noemen. Ik zou er bezwaar tegen hebben als er een tweedeling kwam in de zorg die mensen krijgen, maar als je iets extra's wilt, als je iets wilt wat past bij je individuele behoeften, is daar niets mis mee.

Mevrouw Leijten vraagt wat dan de zorg is en wat luxe is. Daarop kan ik haar antwoorden dat de basiszorg altijd moet worden geleverd, door elke instelling, en dat dat moet volgens de daarvoor geldende normen voor verantwoorde zorg. Die gelden overal. Daar komt bovenop dat met individuele bewoners een individueel zorgplan kan worden gemaakt. Daarin kunnen zij uitspreken wat zij belangrijk vinden. Voor de een is dat misschien wandelen, voor de ander snoezelen. Wandelen hoort ook bij de zorg. Als iemand in zijn zorgplan zegt te hechten aan buiten zijn en graag extra te willen wandelen, maar het niet zo belangrijk te vinden om te snoezelen, kan dat worden vastgelegd in het zorgplan. Stel dat deze persoon later zegt toch ook graag te willen snoezelen, is er niets op tegen als dat in een pluspakket wordt vastgelegd. Zo kan dat ook voor tal van andere onderdelen.

Hetzelfde geldt voor wassen. Ook dat hoort bij de zorg, maar als je op dit vlak iets extra's wilt, kan dat ook onderdeel zijn van een pluspakket. De zorg die mensen nodig hebben, is ook daar afhankelijk van hun individuele situatie. Voor de een zal dat twee keer per dag zijn, voor de ander hoeft het nog niet één keer per dag te zijn.

Kortom, ik ben tegen tweedeling in de zorg en tegen klassenzorg. De zorg moet voor iedereen hetzelfde zijn, maar als wij willen dat er meer diversiteit komt, dat ook meer van het gewone leven in de zorg binnenkomt in verpleeg- en verzorgingshuizen en in de gehandicaptenzorg, is er niets op tegen om daar een extra pakket voor te maken, zolang dat maar niet ten koste gaat van de basiszorg. Ik zal ook nauwlettend in de gaten houden hoe zich dat ontwikkelt. Ik heb daarover overleg met ActiZ en met de NPCF, de cliëntenorganisatie die overigens zeker niet op voorhand tegen deze pakketten is en die daarin ook een aantal voordelen ziet. Wij zullen blijven monitoren om zeker te weten dat het om iets extra's gaat en dat het niet ten koste gaat van de basiszorg.

Mevrouw **Leijten** (SP): Is basiszorg twee keer douchen per week, één keer douchen per week of één keer douchen per maand? Wanneer moet er bijbetaald worden? Dezelfde organisaties waarmee de staatssecretaris rond de tafel zit, zeggen allemaal dat dit een hellend vlak is, dat hier klassenzorg ontstaat en dat er wel degelijk sprake is van afhankelijkheid van de dikte van de portemonnee van mensen die ouderenzorg nodig hebben. Het was nu juist de verdienste dat de ouderenzorg niet de tweedeling kende die nu weer ontstaat. Iedereen weet dat er al schaarste was, want na jaren van bezuinigingen was fruit bij de maaltijd vaak al iets wat extra moest worden betaald. Ik zou graag willen dat de staatssecretaris kiest wat zorg is, want een individuele vraag waarvan zij uitgaat speelt mensen tegen elkaar uit. Degene die kan betalen en die kan kiezen krijgt nog zorg, terwijl degene die dat niet kan die niet meer krijgt. Ik wil daarvoor niet verantwoordelijk zijn.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Mevrouw Leijten draait een bekende plaat over uitholling en bezuiniging. Misschien mag ik haar erop wijzen dat wij voor zorg in verpleeg- en verzorgingshuizen extra middelen hebben uitgetrokken, zo'n 250 mln. in 2008. Ook voor deze jaren staat dat geld in de boeken. Er komt dus extra geld bij. Ondertussen houden wij meer rekening met de individuele zorgzwaarte. Daarom voeren wij zorgzwaartepakketten in, waardoor mensen met een zware zorgbehoefte ook extra geld krijgen. Er is dus geen sprake van uitholling. Er is evenmin sprake van een tweedeling. Ik heb al gezegd dat ik dit nauwlettend in de gaten houd. Dit is overigens een ontwikkeling waarvan de partijen die bij mij aan tafel zitten allerminst zeggen dat zij het ermee oneens zijn. Ik constateer dat patiënten- en cliëntenorganisaties de waarde hiervan inzien zolang het boven de echte zorgbehoefte uitgaat. Dat laatste is absoluut cruciaal.

De basisnorm voor wassen is dat mensen in zorginstellingen schoon moeten zijn. Afhankelijk van iemands beperkingen kan dit betekenen dat hij of zijn twee keer per dag moet worden gewassen. Voor iemand anders kan met een keer per dag worden volstaan. Misschien zijn er anderen die heel graag elke dag in bad willen. Er is niets op tegen als dat onderdeel kan uitmaken van een pluspakket. Er zou wat op tegen zijn als de zorg zou

Bussemaker

worden verdeeld en als mensen die meer zouden kunnen betalen betere en andere zorg zouden kunnen krijgen dan degenen die het niet kunnen. Dat is een van de belangrijke uitgangspunten van ons stelsel: solidariteit. Dat betekent geen tweedeling en geen klassenzorg.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden. Wij zijn aan het einde van het mondelinge vragenuur.

Ik deel aan de Kamer mede dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Madlener, Jonker, Blanksma-van den Heuvel, Aasted-Madsen-van Stiphout;

Verbeet, alleen voor de middagvergadering, in verband met de medaille-uitreiking aan de militairen die hebben deelgenomen aan de missie in Afghanistan;

Linhard en Bouchibti, de gehele week.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, morgen te stemmen over de voordracht ter vervulling van een vacature voor een lid voor de Commissie van Toezicht betreffende de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (31964, nr. 2).

Ik stel voor, hedenmiddag ook te stemmen over de aangehouden motie-Koopmans (31920, nr. 4) en over de aangehouden motie-Wiegman-van Meppelen Scheppink (31089, nr. 40).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Timmer.

Mevrouw **Timmer** (PvdA): Voorzitter. Als voorzitter van de vaste commissie voor Economische Zaken meld ik u dat wij morgen een tweede termijn van een algemeen overleg over diverse energieonderwerpen houden. De kans is zeer groot dat daarna morgen nog een VAO aan de agenda zal moeten worden toegevoegd.

De **voorzitter**: Is het mogelijk dat er naar aanleiding van dat VAO ook moet worden gestemd?

Mevrouw **Timmer** (PvdA): Dat sluit ik niet uit.

De **voorzitter**: Wij zullen daarmee rekening houden. Het woord is aan de heer Pechtold.

De heer **Pechtold** (D66): Voorzitter. Mede namens de VVD-fractie vraag ik u om nog deze week het debat te houden dat wij op 12 mei samen aanvroegen over de positie van Europese Commissaris Barroso. Aan het

onderwerp is door mij de positie van de Nederlandse Europese Commissaris Kroes toegevoegd. Het houden van dit debat is al goedgekeurd. Als wij het nog deze week willen houden, kan het alleen voor woensdag worden gepland. Ik heb begrepen dat er weer om uitstel is gevraagd. Er is nu een keer door de CDA-fractie en twee keer door de minister-president om uitstel gevraagd. Mijns inziens is er geen enkele reden om dit debat, dat ook over Europa gaat, niet vóór de Europese verkiezingen van 4 juni te houden.

Mevrouw **Peters** (GroenLinks): Voorzitter. Mijn fractie steunt dit verzoek.

De heer **Van Bommel** (SP): Voorzitter. Ook de SP steunt dit verzoek.

De **voorzitter**: Mijnheer Pechtold, u hebt nog geen meerderheid voor het houden van dit debat. Wij zullen bezien of het voor deze week kan worden geagendeerd.

De heer **Pechtold** (D66): Voorzitter. Omdat ik er anders tijdens een andere regeling van werkzaamheden op moet terugkomen, wil ik nu benadrukken dat er acht andere spoeddebatten zijn gehouden sinds het moment dat wij een spoeddebat over dit onderwerp hebben aangevraagd. De onderwerpen liepen van een museum via piraterij tot aan het rookverbod. Ik heb begrepen dat de premier nu om uitstel vraagt omdat hij een volle agenda zou hebben in verband met de bijeenkomst van een kennisplatform. Mij is gebleken dat hij morgenavond in een tv-programma wil zitten. Dat lijkt mij geen reden om niet in de Kamer te verschijnen.

De heer **Ten Broeke** (VVD): Voorzitter. Ik kan de aanvulling geven dat dit verzoek ook door de voltallige procedurevergadering is gesteund. Ik vind het daarom buitengewoon bevreemdend dat na drie weken dit verzoek nog steeds niet is gehonoreerd. Iedereen die de publieke agenda van de premier beziet, kan lezen dat hij twee dagen lang met het Innovatieplatform zit te vergaderen. Ik vind dat hij in de Kamer moet verschijnen. Er kan geen enkele reden zijn om dit debat niet voor de Europese verkiezingen te doen plaatsvinden. Daar hebben wij om verzocht.

Mevrouw **Ouwehand** (PvdD): Voorzitter. Ik sluit mij aan bij de eerder genoemde argumenten en ik steun het verzoek van de heer Pechtold graag.

De **voorzitter**: Toch moet ik vaststellen dat er nog steeds geen meerderheid is voor het verzoek.

De heer **Pechtold** (D66): Het ging om een spoeddebat. Een meerderheid lijkt ons het houden van dit spoeddebat te ontnemen. Ik zou niet weten waarom democratische partijen geen helderheid willen geven over de vraag wat zij van de Commissarissen Barroso en Kroes vinden. De CDA-fractie heeft nu twee keer geprobeerd dit debat uit te stellen. Ik kijk de heer Van Geel op dit moment aan. Waarom zegt hij niet: wij vinden het niet erg als er op woensdagavond, dus voor 4 juni, een debat wordt gehouden? De voorzitter in functie, mevrouw Verbeet, heeft op 19 mei gezegd dat het in handen van de voorzitter ligt wanneer debatten worden gehouden. Dat ligt dus nu in uw handen, mijnheer de voorzitter. Ik hoor